

desse så der i ordning ifrån den sista, hvilken släpade tusende sinom tusende helsningar från Henriksdal till Helsingfors, ända till den första, som hade fört dem från Kuopio till Henriksnäs, meddelat hvarandra nyheter från hufvudstaden. Om ryktenas sannfärdighet kunna vi dock ingenting påstå, förrän de sannfärdiga Tidningarne komma oss till handa.

Men det berättas t. ex., att hundturkens Storvisir gjort ett besök i Rom, låtit presentera sig för Påfven och fått nåden kyssa hans heliga toffel. Beskickningens ändamål tros vara att utverka ett Breve af Hans Helighet, som tillåter Sultan taga sig ännu en husfru. Vid en sednare audiens har ett samtal uppstått rörande Pietistpolemiken i Finlands Tidningar. Påfven skall hafva tagit Morgonbladets parti, men Storvisiren Helsingfors Tidningars. Vidare berättas från Italien, att Madame Catalani skall vara högligen förargad på Borgå Tidning, hvilken så obarmhertigt slog ihjäl henne, hvaremot hon med synnerlig nåd lärer omfatta Saima, som lät bli dermed.

Vår blygsamhet förbjuder oss naturligtvis att sätta tro till det sednare.

Från Kanalen förljudes, att en Engelsk linneväfvare hittat på konsten att väfva spindelnät samt af detta ämne, som skall vara utomordentligt elastiskt, förfärdigat ett 3 1/2 mils språkrör. Sir Peel inköpte det genast och reste till Dover, sedan han förut låtit inbjuda Monsieur Guizot till Calais. Vid en stark nordlig vind lät nu Peel den sefirlätta väfnaden slagga öfver kanalen och observerade med en dubbelkikare, huru Tit. Guizot fattade i dess andra ända. Hans första fråga skall hafva varit: »Har bror läsit Helsingfors Tidningar N:o 21?» – Nej ta mej katten opositionen gifvit mig tid dertill! – »Jag ber bror vara på sin vakt,» återtog den förre, »redaktionen har giftermålsplaner för unga Isabella, ger henne en vink att följa sit hjertas böjelse och är likväl icke nöjd med, att den valde blir Drottningens man.»

Mjukastetjenare! ropade H:r Guizot genast, hastade tillbaka till Paris och utfärdade till alla prefekter befallning att hindra H:fors Tidningars genomresa till Spanien.

Genom extra lägenhet skall deremot underrättelse ankommit om åtskilliga »yngre literatörers» i vårt kära Fädernesland inkallande i Franska Akademien. Rörande anledningen till denna utmärkelse äro meningarne delade.

92 SPANMÅLSUTFÖRSEL FRÅN FINLAND.

Saima n:o 15 11.IV 1844

Ingen lärer väl neka, att jordbruket i hvarje land bör utgöra landets förnämsta näring; och få äro äfven de länder, hvilkas naturliga beskaffenhet hindrat detta att ske.

Äfven Saima har i sina artiklar, angående nödvändigheten att uppmuntra manufakturerna äfven i Finland, ingalunda förbiset detta, och den af dessa artiklar framkallade påminnelsen i H-fors Tidn. för d. 27 Mars synes derföre icke egentligen varit nödig för vår räkning. De statistiska uppgifter den innehåller förtjena all uppmärksamhet. Men den värde Ins. torde tillåta oss göra en liten anmärkning vid hans sätt att sluta.

Ins. anser nemligen, att den tilltagande folkmängden i flera af Europas länder skall bringa denna i missförhållande till jordens

utrymme och fruktbarhet, och således göra en ökad spanmålsinförsel för dem nödvändig. Det torde dock vara obestridligt, att detta förutsätter andra näringskällor i dessa samma länder, hvilka kunna göra spanmålsinförseln i desamma möjlig. Antagas kan det också, att man derstädes likasåväl som hos oss känner, att jordbruket bör vara hvarje lands hufvudnäring, och att äfven nödvändigheten öfverallt vid en ökad folkmängd förer till dettas fullkommande. Men om det verkligen blir otillräckligt för ett lands behof, och hvarken boskaps-skötsel, såsom i Schweitz, eller skogar och fiske, såsom i Norrige, eller

10

rika grufvor, såsom till en del i England och i ett par af Österrikes provinser, gifva tillfälle till en stadigvarande inkomst för det ifrågavarande landet, så synes det säkert, att endast utflyttningar kunna rädda dess befolkning från hungersdöden.

Förutses kan väl, att Europa länge skall förblifva en stor manufakturstad för öfriga verldsdelar, sedan industriens utveckling i alla dessa stater mer och mer försvårat det ömsesidiga utbytet af manufakturvaror. Huru litet dock en på manufaktur grundad industri förmår förekomma behof och elände visar tillståndet i England. Föga skall någonsin ett land i Europa ega en större marknad för sina produkter utom denna verldsdel, än England nu besitter den i sina ofantliga kolonier. Och om likväl detta land lider af öfverproduktion och saknad afsättning, så skall detta öde så mycket lättare träffa hvarje annan stat i Europa.

20

Den värde Ins-s förhoppningar på en med tiden ökad möjlighet att från Finland afsätta spanmål till andra länder i Europa synas derföre fullkomligt illusoriska. De stå också i strid både med Ins-s eget yrkande, att jordbruket i hvarje land är den enda säkra grundvalen för dess välstånd, och i strid med erfarenheten, hvilken isynnerhet under detta sekels decennier, och vid en raskt tilltagande befolkning i alla Europas stater, bevisat raka motsatsen af, hvad den värda Ins. hoppas. Och till allt detta kommer ännu det förhållande, att endast få länder konsumera de arter af säd, Finland förmår framalstra, då afgjort torde vara, det hvete aldrig kan odlas i Finland af den beskaffenhet, att det kunde hafva afsättning på Europas sydligare länder.

30

Ins. medgifver kanske således sanningen af den redan länge yrkade satsen, som äfven varit vår, att manufaktur böra uppmuntras, just derföre att jordbruket eljest saknar uppmuntran, emedan dess produkter *icke* kunna finna afsättning utom landet, men jordbrukaren genom den arbetsförtjenst, manufakturerna bereda en del af befolkningen, och genom råämnens användande kan finna afnämare i närmaste småstad.

40

Den enda spanmålsutförsel, som ännu återstår för landet, och som möjligen i en framtid ännu kan stiga, är exporten till utsäde på Ryssland och södra Sverige, hvilken äfven i sednaste år icke varit alldeles obetydlig, men likväl föga någonsin kan komma att i högre grad verka för det inhemska åkerbrukets förkofran.

93 OM FINSKA LITTERATUR SÄLLSKAPET SÅSOM LÄRDT SÄLLSKAP.

50

Saima n:o 15 11.IV 1844

För att öfvertyga Hrrne i Morgonbladet, att Suomalaisen Kirjallisuuden Seuran stadgar äro oss tillgängliga, och för att dermed tjena dem, hvilka ämnet tilläfväntys är obekant, vilja vi här citera första § af dessa